

متن پرسش

با سلام و احترام خدمت استاد بزرگوار: در آیه شریفه «مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي سَمَوَاتٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلٍ أَنْ نَبْهَرَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ» و «لَكَيْلًا لَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَانَكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ» می فرماید به چیزی که به شما می رسد خوشحال و اندوهگین نشوید چرا که آن در کتابی از قبل نوشته شده بود. انسان از موضوعی که دخالتی در آن نداشته منطقاً ناراحت یا خوشحال نمی شود چرا که کم و کیف تلاش و کاهلی در آن اثر گذار نیست. حال با توجه به این آیه این مفهوم عدم تاثیر انسان در سرنوشت تداعی می شود ولی آیاتی مانند «...لیس للانسان الا ما سعی...» نیز داریم. حلقه ارتباطی این دو دسته آیات و نحوه تاثیر تلاش انسان در سرنوشت را لطفا توضیح دهید. با تشکر.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! انسان مأمور به تلاش است در اصلاح خود، ولی نظم کلی حوادث از قبل تعیین شده و ما مأموریم در فرصتی که برایمان هست، خود را اصلاح نماییم. موفق باشید